

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 12 stycznia 2006 r.

w sprawach połączonych C-354/03, C-355/03 i C-484/03 [(wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Zjednoczone Królestwo)]: **Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd przeciwko Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 1 — Odliczenie podatku naliczonego — Działalność gospodarcza — Podatnik działający w takim charakterze — Dostawa towarów — Transakcja będąca częścią łańcucha dostaw, w którym uczestniczył podmiot niewywiązujący się lub podmiot posługujący się przywłażczonym numerem identyfikacji podatkowej VAT — Oszustwo typu „karuzeli podatkowej”)

(2006/C 74/01)

(Język postępowania: angielski)

W sprawach połączonych C-354/03, C-355/03 i C-484/03, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Zjednoczone Królestwo) postanowieniami z dnia 28 lipca 2003 r. (w sprawach: C-354/03 i C-355/03) oraz z dnia 27 października 2003 r. (w sprawie C-484/03), które wpłynęły do Trybunału odpowiednio w dniach: 18 sierpnia i 19 listopada 2003 r. w postępowaniach: **Optigen Ltd** (C-354/03), **Fulcrum Electronics Ltd** (C-355/03), **Bond House Systems Ltd** (C-484/03) przeciwko **Commissioners of Customs & Excise**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (sprawozdawca) oraz U. Lohmus, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 12 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Transakcje, jak te rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które same nie są oszustwem w podatku od wartości dodanej, stanowią dostawy towarów dokonane przez podatnika działającego w takim charakterze oraz stanowią działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ust. 1, art. 4 oraz art. 5 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do

podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, ponieważ spełniają obiektywne kryteria, na których opierają się te pojęcia, niezależnie od zamiaru innego niż dany podatnik podmiotu uczestniczącego w tym samym łańcuchu dostaw lub od ewentualnego oszukańczego charakteru, o którym podatnik ten nie wiedział lub nie mógł wiedzieć, innej transakcji wchodzącej w skład owego łańcucha dostaw, wcześniejszej lub późniejszej w stosunku do tej, której dokonał ten podatnik. Prawo podatnika, dokonującego takich transakcji, do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej nie może być również uciąć wskutek tego, że w łańcuchu dostaw, którego część stanowią owe transakcje, o czym podatnik ten nie wie lub nie może wiedzieć, inna transakcja, wcześniejsza lub późniejsza w stosunku do tej, która została dokonana przez niego, stanowi oszustwo w podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 18.10.2003
Dz.U. C 35 z 7.2.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 19 stycznia 2006 r.

w sprawie C-547/03 P **Asian Institute of Technology (AIT) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich** ⁽¹⁾)

(Odwołanie — Program Asia-Invest — Wezwanie do składania propozycji — Umowa — Artykuł 111 regulaminu Sądu — Oczywista niedopuszczalność — Brak interesu prawnego — Artykuł 64 regulaminu Sądu — Środki organizacji postępowania — Żądanie przedstawienia dokumentów — Wezwanie stron do złożenia oświadczeń pisemnych dotyczących niektórych aspektów sporu)

(2006/C 74/02)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-547/03 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 grudnia 2003 r., wniesione

przez Asian Institute of Technology (AIT), z siedzibą w Pathumthani (Tajlandia), (przedstawiciel: H. Teissier du Cross, avocat), w której drugą stroną jest Komisja Wspólnot Europejskich, (pełnomocnicy: P.-J. Kuijper i B. Schöfer), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Küris i G. Arestis (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: K. Sztranc, wydał w dniu 19 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Asian Institute of Technology (AIT) zostaje obciążony kosztami postępowania*

(¹) Dz.U. C 41 z 21.02.2004

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) przeciwko Saatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-434/05)

(2006/C 74/03)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 5 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) przeciwko Saatssecretaris van Financiën.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 13 część A ab initio oraz lit. i) szóstej dyrektywy (¹) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie udzielania lekcji powinno również obejmować oddelegowanie nauczyciela, za wynagrodzeniem, do instytucji edukacyjnej, w której udzielałby on tymczasowo lekcji pod jej nadzorem?
- 2) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, pojęcie „usług ściśle z taką działalnością związanych”, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono usługę opisaną w pierwszym pytaniu?

- 3) Czy okoliczność, że podmiotem oddelegującym nauczyciela jest także instytucja edukacyjna może mieć wpływ na odpowiedzi udzielone na powyższe pytania?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie Investrand B.V. przeciwko Saatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-435/05)

(2006/C 74/04)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 5 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy), z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie Investrand B.V. przeciwko Saatssecretaris van Financiën.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy w związku z ustanowionym w art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy (¹) prawem do odliczenia można przyjąć istnienie bezpośredniego i ścisłego związku między dostarczonymi podatnikowi usługami a przyszłymi, podlegającymi opodatkowaniu transakcjami, jeżeli podatnik nabył te usługi w związku z dochodzeniem wierzytelności wchodzącej w skład jego przedsiębiorstwa, powstałej jednakże w okresie, w którym nie był on jeszcze podatnikiem podatku VAT?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1).